

Dyž pak namakasch, so tak satwerdzeny! pschichodnje ljepe sadżerzecž. Schtož pak he-
nejšy, ale poſnajesč twoje Rjechi s Wutro-
bu psched Bohom, dasch ſebi je tež ſ Wutro-
bu žel bvcž, a wjerisch, so tebi je Boh s Ma-
dy ſwojego Ssyna Jesom Kryſta dla wo-
dacž ze; da ſy ty prawje pschihotowaný, a
možesč froblje ktwojemu Kneſa Kryſtuſej
prajicž: Ach Kneže, ja ſym hubeny Rjesch-
nik, ja pschindu tchodla njetk ktwojemu Wot-
kaſanju, so bvh wot tebe Troscht doſtał.
Tak wjer, so ty jemu ſpodobny a luby Hoſz
budžesč. Pschetož tajfich ſrudnych a tyſche-
nych Wutrobow dla je tuto Blido pschihotowane,
so wone pschi nim Troscht a Wok-
ſchewenje namakacž dyrbja. Czi druſy nech
ſo boja, kotsiz ſwoje Rjechi neezuja, ale ſe
ſazaflej a hordej Wutrobu bewſchitkeho
Roskača a bewſchitkeje Pofutu a Poljep-
ſhowanja we Rjehach wostanu.

Tuto Sſlowo Pawoła: Nech ſo Gzlo-
wek ſphytuje, je tež tym starym Wuczerjam
Skladnoſz dawalo, so woni prajili ſu:
Sjawnie Rjechi, kotrež niž Priedar, ale Woſch-
noſz a Wobischer ſchtraſuje, jako Kurwar-
ſtwo, Mordarſtwo, Wobzranſtwo, Wo-
piwſtwo a teho runja, dyrbja Ludzi wot-
džerzecž, so woni k Božemu Wotkaſanju nen-
du. To pak dyrbi ſo tak ſroſemicž, fajž pre-
dy prajili ſmy, ſchtuz we tajfich Rjehach
wostacž a ſo jich wostajicž nochze, ton dyrbi
ſo teho Wotkaſanja ſdžerzecž. Pschetož won
naczini jeno teho Rjewa wjazy: dokelž ſo
won ſ Wuziwanjom teho Wotkaſanja ſa-
Kſcheszijana wudawa, a tola neje, fajž jeho
Žiwenje wopokaze.

Schtuz pak we tajfich Rjehach lejjat je,
njetk pak ſo jich wostaji, ſo poljepſchuje, a
bohabojaſniſhi je, ton ſo tajfemu Rjehach
nedvribi dacž ſadžielacž, ale ſebi to Wodacžje
we Spowedzi žadacž, Wotkaſanje teho Kne-
ſa wuziwač a Boha proſvycž, so by ſo mol-

pschichodnje ljepe ſadžerzecž. Schtož pak he-
wak te ſchjedne Smolki nadnami ſu, te naſ
nedvribja horje džerzecž, pschetož te nebudže-
my we tutym Žiwenju zylje wotbycž. Dy
bvhmy pak my nochzyli predy k Wotkaſanju
teho Kneſa pschindž, hacž ſo my zylje cziſzi
namakamy, da bvhmy ſo my zylje jeho
wostajili a ſebi niđy knemu hicž nežadali.

Wot teho ja derje wjem prajicž, ſchto ſteho
pschindže, dyž ſo psches Gjaſ wot Wotkaſan-
ja teho Kneſa wotdžerzijſch. Ja ſym we
tajkim Wohenju teho Gzerta tež był, ſo mi
to Wotkaſanje teho Kneſa tak zuje bu, ſo ja
cžim daje, cžim neradſi knemu džiech. Psched
tym ſmicze ſchaf ſo na ſedžbu, a nauuczeče
ſo, ſo bvhce husto knemu ſchli; najprijet-
zy dyž knemu hotowi ſze, to je, dyž w wi-
dzieče, ſo wam Wutroba Rjehow dla cžes-
ka a naſtrožena je, ſo bvhce naſcheho Kne-
ſa a Wumoznika Jesom Kryſta neſabyli,
ale na jeho Wopor a Sſmierz ſpominali.
Pschetož won ničo druhe wot naſ nežada.

Pſchi tym wabi naſ tež naſcha Muſa
knemu, dokelž hiſceže ſchjednie rjeschimy, a
ton Šautk k Jednoczi we Kſcheszijanskej Zyr-
wi ſluži, we kotrež to Wopomnenje naſche-
ho lubeho Kneſa Kryſtuſa, jako ta najwo-
ſcha Schtufa naſcheje Svožnoſje ſdžerzanc
bvcž dyrbi, fajž won praji: To cžinczę
kmojemu Wopomnenju. Schtuz pak
knemu dže, da je won tola prawje a derje
pschihotowaný, hacž runje hubeny Rjesch-
nik je a fajž ſw. Pawoł praji: Iy, a piſe
won to Gzjelo a Krej Kryſtuſa do-
ſtojnje, niž k ſſudej, ale k ſvožno-
ſzi.

Ktemu pomhaſ nam naſch luby
Boh a Kneſ we Nebežach ſe ſwo-
jim ſwiatym Duchom psches Kry-
ſtuſa, ſwojego Ssyna, naſcheho
Wumoznika. Hamen!